

یک درمانگر متفاوت!

گفت‌وگوهایی با کارگردان و بازیگر مینی‌سریال «درمانگر» که قرار است سری دوم آن ساخته شود

مینی‌سریال «درمانگر» از کارهایی بود که به کارگردانی امین حسین پور و تهیه‌کنندگی احسان ظلی پور از پلتفرم فیلیمو به صورت اختصاصی منتشر شد. این سریال اپیزودیک در پنج قسمت ساخته شد که عموم قسمت‌ها از ده دقیقه بودند و ماجراهای آن با تعلیق خوب و بدون اتلاف زمان روایت می‌شد. در این سریال که متن آن بر اساس بکر مان و اتنشناسانه نوشته شده بود، باتیپال شومون (در نقش متفاوت بکر و اتنشناس شیباد) سارا بهرامی، امیررضا دلوری و مهدی حسینی ایفای نقش کرده بودند. در ادامه گفتگو با کارگردان و یکی از بازیگران این سریال را که قرار است سری دوم آن با فیلمنامه‌ای متفاوت و قوی‌تر جلوی دوربین برود، بخوانید:

محمد مهدی فخرزایی
گفت‌وگو

توان کار کردند.

با توجه به اینکه همه چیز برای تولید «درمانگر» به سرعت پیش رفت، از ابتدای شکل‌گیری ایده تا زمان پیش تولید، انتخاب بازیگران این سریال چگونه بود؟

از همان ابتدا، زمانی که فیلمنامه را می‌نوشتیم برای من به شخصه مشخص بود که سارا بهرامی می‌تواند کدام شخصیت را بازی کند. زمانی هم که با او صحبت کردیم، به شدت همراه بود و داستان را دوست داشت و بعد از یکی دو جلسه گفتگو کردن، به این نتیجه رسیدیم که با هم در سریال همکاری داشته باشیم. باتیپال شومون هم دوست چندسگله من است و قبل از این، در فیلم کوتاه من «جعبه» که علی قاضی مدیر فیلمبرداری آن بود و در ۲۱ جشنواره بین‌المللی حضور داشت و برنده جایزه شد بازی کرده بود. در کل توان و انگیزه باتیپال خیلی زیاد است. او با این همه تجربه هر روز موفق‌تر از قبل ظاهر می‌شود.

در ابتدا به نقدی در باره شیوه ارائه و مدت زمان کوتاه هر قسمت از این سریال اشاره کردید. آیا علاوه بر زمان، نقد دیگری هم به این سریال شد؟

نقدها بسیار کم بود. یکی از این نقدها همان زمان کوتاه قسمت‌های سریال بود که راجع به آن توضیح دادم. اما یک نقد دیگر که برخی روان‌شناس‌ها هم راجع به آن صحبت کرده بودند، درباره شخصیت روان‌شناس سریال «درمانگر» بود. از این جهت که شخصیت او شبیه روان‌شناس‌ها نیست یا ما به ازای بیرونی ندارد و رفتارهایی که انجام می‌دهد به آنچه که در واقعیت وجود دارد، شبیه نیست. مثلاً این که یک روان‌شناس به صورت مستقیم به بیمار خودش نمی‌گوید که تو دچار اسکیزوفرنی هستی. البته تمام این اتفاقات در سریال «درمانگر» ترمیمی بوده است. چرا که شخصیت دکتر مسعودی یک آدم شارلاتان است و تلاش می‌کند تا وارد یک بازی شود. او از قصد روی اصول یک روان‌شناس پامی گذارد و به خانه بیمار خودش می‌رود. او به بیمارش می‌گوید که اسکیزوفرنی دارد تا به او بفهماند که او را باور کرده و قبولش دارد. در واقع روان‌شناس درمانگر یک شخصیت دلسوز نیست و قرار هم نبوده است که با مقررات روان‌شناسی جلورود. فکر می‌کنم پزشکان جامعه آن قدر فهیم و تحصیل کرده هستند که این موضوع را درک کنند که در هر قشری ممکن است یک بدمن و کاراکتر منفی وجود داشته باشد اما بنای نیست که از روی رفتار اشتباه او، تمام آن صنف و قشر قضاوت شوند. ضمن این که سینما، روایت‌گر داستان‌هاست و به همین دلیل، هر کاراکتر می‌تواند یک بدمن باشد و سبب شود مخاطب یک قصه را دنبال کند.

در خبرها آمده بود که سریال «درمانگر» ادامه دارد. فصل بعدی در راه است؟

هر چیزی امکان دارد. فیلمنامه با یک داستان کاملاً مجزا نوشته شده است. کاراکترها همگی تغییر کرده‌اند. در واقع دنبال این هستیم تا با فیلیمو یا یک پلتفرم دیگر کار کنیم. همه چیز به شرایطی که برای من رقم می‌خورد، بستگی دارد. شاید ابتدا یک سریال بلند را شروع کنیم و بعد فصل بعدی «درمانگر». شاید هم برعکس شود. این تا هفته‌های آینده مشخص خواهد شد.

بستگی به این دارد که دیده شدن را در چه چیزی ببینیم... برخی تفسیرشان از دیده شدن این است که تمام ایران سریال را ببینند اما از نظر من مفهوم دیده شدن تفاوت دارد. برای من دیده شدن کار و هنر مهم است. این که کار در معرض دید گرهی از مردم و کسانی که در سینما کار می‌کنند، قرار بگیرد و تهیه‌کنندگان، بازیگران، فیلم‌سازها و منتقدان از این کار به عنوان یک کار جدی یاد کنند. اینجاست که به نظرم کار دیده شده است. از نظر «ویوو خوردن» هم اگر بخواهم بررسی کنم، کار فراتر از آن چیزی که ما و فیلیمو فکرش را می‌کردیم، دیده شد. شاید بتوانم بگویم سریال «درمانگر» حتی از برخی کارهایی که برای تولیدشان بودجه زیادی صرف شده بود، بیشتر دیده شد.

داستان سریال بر داشت آزاد از یک رمان خارجی (سر رسید) است. با توجه به اینکه شخصیت روان‌شناس سریال کمی متفاوت از روان‌شناسانی است که در اطراف خود با حتی در سریال‌ها و فیلم‌ها می‌بینیم، شما چگونه به این شخصیت خاص رسیدید؟ آیا در طراحی این شخصیت (بازای باتیپال شومون) از رمان و شخصیت خالق آن هم کمک گرفتید؟

مهم‌تر از همه این است که نویسنده رمانی که ما از آن یک برداشت آزاد داشتیم، خودش یک روان‌شناس انگلیسی است. زمانی که من رمان the bill نوشته جفری دیور را خواندم به شدت دوستش داشتم. نویسنده این رمان جوایز زیادی در جهان به دست آورده است. رمان پر مخاطب است و چه از لحاظ روایی و چه از نظر کاراکتر و روان‌شناسی اش چفت و بست خوبی دارد. این فیلمنامه در ادامه توسط حسین مهکام بازنویسی شد. در مورد شخصیت پردازی کاراکتر روان‌شناس، باتیپال شومون که ایفاگر این نقش بود خیلی کمک کرد که این کاراکتر و شخصیت پردازی خوب کار در بیاید. با توجه به اینکه زمان خیلی کوتاه بود و باید در ۴۰ دقیقه روایت را برای مردم بازی می‌کردیم و خط داستانی را می‌رسدیم، تلاش کردیم تا روایت درست جلورود، به طوری که مخاطب تعلیق را احساس کند تا نهایتاً در پایان بندی، آن حس شک برای مخاطب ایجاد شود. برای همین به این نتیجه رسیدیم که شخصیت روان‌شناس باید همین قدر گنگ، سرد و ناشناس باشد و خیلی به عمق زندگی اش نرسیم. از همین جهت کاراکتری ساختیم که خیلی خشک و بی‌روح باشد. مدلی که آقای شومون به خوبی از پس آن برآمد.

پیش تولید و تصویربرداری این کار کوتاه چه مدت زمان برد؟

جالب است که به شما بگویم که چهار دقیقه کار - که با تیتراژ می‌شود پنجاه دقیقه - در نه روز فیلمبرداری شد. یعنی تمام کار در نه روز جمع شد. البته پیش تولید کار دو ماه زمان برد. به غیر از این، برای دکوپاژی که زده شد و زمانی که روی فیلمنامه گذاشته شد و انتخاب بازیگرها، تقریباً یک ماه و نیم بودیم. ضمن اینکه لوکیشن‌ها همه به صورت کامل ساخته شد. از روز اول تمام کسلی که با ما همراه بودند بدون هیچ‌گونه چشم‌داشتی آمدند و با تمام

امین حسین پور:

«درمانگر» یک سریال متفاوت با سرمایه شخصی است
امین حسین پور که از نوجوانی در زمینه ساخت موزیک ویدئو فعال بوده، تا قبل از این در ساخت فیلم کوتاه تجربه‌هایی داشت و با ساخت مینی‌سریال متفاوت «درمانگر» نظر مخاطبان و گروهی از منتقدان را به خود جلب کرد. فیلم کوتاه «جعبه» از کارهای قبلی این کارگردان است که تاکنون در ۹ فستیوال بین‌المللی حضور داشته است. او دوره فیلمنامه‌نویسی و کارگردانی را در خارج از ایران گذرانده و فیلمنامه‌نویسی در ژانر معمایی-جنایی را هم در چین یاد گرفته و به شدت به این ژانر علاقه دارد. با صحبت‌های کارگردان سریال «درمانگر» همراه شوید.

ایده ساخت سریال «درمانگر» که با سریال‌های دیگر تفاوت‌های قابل توجهی دارد، چگونه شکل گرفت؟

از این دست سریال‌ها در دنیا ساخته می‌شود. برخلاف تقدیمی که در فضای مجازی خواندم درباره این که چنین کارهایی ساخته نشده، از این شکل کار نمونه‌های زیادی در دنیا وجود دارد و بالایی صد سریال مینی اپیزودیک ساخته شده و یا در حال ساخت است که هر قسمت زیر ده دقیقه است. البته تعداد قسمت‌ها مهم نیست و شاخصه‌های بیشتر به ساختار فیلمنامه می‌گردد. این دست سریال‌ها عموماً پنج قسمتی، ده قسمتی و یا حتی شانزده قسمتی هستند. از همان زمان که این کارها را دیدم، تصمیم گرفتم تا قبل از این که بخواهم اولین فیلم بلند سینمایی‌ام را بسازم، این کار جدید را تجربه کنم. کاری که یک خط داستانی خوب داشته باشد تا آن حس تعلیق را مخاطب احساس کند و کار دیده شود. فیلمنامه این سریال در زمان کوتاهی نوشته شد. بعد هم به سمت پیش تولید و تولید کار رفتیم.

«درمانگر» را در بخش خصوصی ساختید. حرکت نوی شما و ساخت این سریال تا چه میزان از سوی پلتفرم‌ها حمایت شد؟

همانطور که اشاره کردید سرمایه‌گذار این کار کاملاً شخصی بود. بعد از اینکه کار ساخته شد ما سراغ پلتفرم‌ها رفتیم. در ابتدا تمام پلتفرم‌ها کار را رد کردند. یعنی هیچ‌کدام از پلتفرم‌ها تصور نمی‌کردند که این کار بگیرد، برای همین هم برای خریدش پیش قدم نشدند. در ادامه پلتفرم فیلیمو تنها لطفی که در حق ما کرد این بود که سریال «درمانگر» را بدون اینکه خریداری کند، بخش کرد. در واقع یک حمایت تمام‌عیار اتفاق نیفتاد، اما خدا را شکر به لطف مردم و با حمایت فیلیمو که فکر می‌کنم الان جزو به روزترین پلتفرم‌های فعال کشور است، کار دیده شد و مردم هم آن را دوست داشتند.

سریال‌های دیگر پلتفرم‌ها به صورت هفتگی منتشر می‌شوند، اما مینی‌سریال شما در یک روز منتشر شد. این موضوع به دیده شدن سریال شما لطمه نزنه؟